

въ архивата на Раковски, пазена въ Народната библиотека въ София. Раковски често е давалъ само извадки отъ нѣкои дописки, използувалъ е части отъ тѣхъ, други е прередактиралъ. Важно е да се знаятъ и оригиналнитѣ ръкописи, защото непосредно излагатъ фактитѣ.

Печатани въ в. Дунавскій Лебедъ дописки използува М. Георгиевъ за очерка „Борбата на софийци за духовна свобода“ (Възраждането на градъ София. Исторически материали. София 1920, с. 65—80). „Условията“ сж помѣстени въ в. Дунавскій Лебедъ, г. I, бр. 41 отъ 11. VII. 1861.

Условія-та, за кои казахъ у прежня-та отъ 24 прѣм. м. статія да испратя.
Условія-та сж тѣя:

„Ния смиренны-тѣ и вѣрнѣйшы царскы подданныцы, числомъ 33 лица отъ Соф. епархія, много пжты сме досждали заедно съ прочіи-тѣ си събратыя — софийци българе на В. Ц. правителство Его И. В. султана съ нашы-тѣ оплакванія отъ злоупотрѣбленія-та и грабителства-та на гръцкы-тѣ владицы, що са намъ, на българе-тѣ, испращатъ отъ фенерска-та гр. патрикана, сме са смиренно молили и пакъ са молиме за особно българско духовенство, за облекченіе отъ нихны-тѣ злоупотрѣбленія и потѣпкуванія на вѣра-та ни. А сега, като чухме, че пакъ отъ иста-та патрикана иде намъ за владыка Доро-тей, сичка сыротиня са нажали и дързна да го не пуца въ митрополія-та; нъ най послѣ, като са убѣдихме, че и отъ царска странж иде, почетохме царскый-тъ ферманъ и него познжхме за царскый човѣкъ, а да ны бжди владыка никакъ не го познаваме, защо инакъ ные трѣбѣ да постѣпимъ противъ вѣрж-тж си и противъ съвѣсть-тж си“.

Софія, 1861 іуній 18-ый

Покорны-тѣ подданныцы отоманскаго прѣстола 33-ма под-
писанны однимъ почеркомъ у затворь-тъ, като были поло-
вина-та у оковы.

(Арх. отд. на Соф. Н. библиотека п. 86, № 7492).

7. Софийската община до братя Гешеви

Моли цариградскитѣ българи да напишатъ на софийци едно „сѣветователно писмо“, за да се насърди борбата въ София; сжщо да имъ известятъ за вървежа на черковния въпросъ.

[На гърба] Господамъ братыямъ И. Гешеолу
(Дегърменъ ханъ) въ Цариградъ.

Родолубивыи господа братія Гешеолу!
Въ Цариградъ.

Ные съ маліе-то (поща) Вы писахмѣ едно писмо, на кое-то съдърж-
ніе-то имаше исты-тѣ, кое-то и настояще-то ни. Причинж-тж на това наше
повтаряне е: защото пощж-тж, съ коѣжто (маліе) бѣхмѣ го пратили, са
разби отъ злодѣйцы 6 часа растояніе длѣжины отъ Софія, отъ кое са по-
дозрѣваме да не бы да са е изгубило.

Нашы-тѣ събратыя софійцы твърдѣ добрѣ са до сега държахж и по-
стоянствувахж, за да добыжтъ религіозны-тѣ права, кое-то може быти и да
Вы е твърдѣ добрѣ извѣстно отъ писма-та, що сме пратили до сега госпо-
дину С. Чомакову.